

[Klaus Hækkerup]

somheden så risikere, at den lokalplan, den har været med til at lave for området, er spildt, og at man ikke får den jord, man havde forventet at købe, fordi der kommer en anden virksomhed og byder marginalt over?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

I det tænkte eksempel, som jeg svarer hr. Graversen på, er der tale om særlige tilfælde, specielle forhold; der er ikke tale om udbud af jord til virksomheder i almindelighed. Der er en mangfoldighed af virksomheder, og der er mange tilfælde, hvor det set med offentlighedens interesses øjne principielt bør være lige-gyldigt, hvilken type virksomheder der får lov at erhverve arealet for at opfylde det, der måtte ligge i en lokalplan. Men dér, hvor det er specifikt, hvor der er noget specielt, vil mit svar være, at dér kan man indhente tilsynsmyndighedens godkendelse af at afstå fra offentligt udbud. Hvis der er tale om en generel interesse i at sikre, at der ikke er andre interessenter, og det ikke er omfattet af en adgang til tilsynsmyndighedens godkendelse af at afstå fra offentligt udbud, bør man altid afholde det offentlige udbud, før man overhovedet går i gang med arbejdet med lokalplaner. Man kan jo gøre det på betingelse af, at kommunen efterfølgende gennemfører proceduren, altså at man har et betinget købstilbud.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 60 stemte for, 68 imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 127 stemmer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 39:*Forslag til dyreværnslov.*

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 9/1 91. Første behandling 22/1 91. Betænkning 23/5 91. Anden behandling 28/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 58 stemmer (KF, V, CD, RV og KRF) mod 9 (FP); 60 (S og SF) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (EF-asykonventionen).

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 24/4 91. Første behandling 3/5 91. Betænkning 23/5 91. Anden behandling 28/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Som bekendt ønskede et flertal i denne sal ved førstebehandlingen af det foreliggende forslag en ændring i reglerne for asylansøgers adgang til at kontakte Flygtningehjælpen, og på den baggrund har ministeren stillet ændringsforslag nr. 3, som blev vedtaget ved andenbehandlingen.

Imidlertid er der opstået lidt usikkerhed, måske ikke så meget om selve ændringsforslaget som om de bemærkninger, der er knyttet til ændringsforslaget. Derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren, om han her ved tredjebehandlingen vil bekræfte, at Socialdemokratiet tolker forslag og bemærkninger ret, når vi mener, at det skal forstås således, at der ved en asylansøgers behandling først tages stilling til afvisning eller udvisning, og at asylansøgeren i de tilfælde, hvor der så ikke træffes beslutning om enten at afvise eller udvise, gøres bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp, således at han, hvis han ønsker det, kan have kontakten med Dansk Flygtningehjælp i de jo ofte ganske mange måneder, der går med at tage stilling til, om han eventuelt skal overføres/tilbageføres til et andet EF-land.

Justitsministeren (Engell):

Jeg kan svare bekræftende på det spørgsmål, som fru Dorte Bennedsen har stillet. Det vil være sådan i praksis, som fru Dorte Bennedsen rigtigt beskriver, at i de situationer, hvor der ikke træffes beslutning umiddelbart om en udvisning eller afvisning og de pågældende derefter opholder sig her i landet, vil der gælde for dem, der skal behandles efter konventionen, det samme, som gælder for de øvrige, der modtages som asylansøgere, eller hvis sager er under behandling her i landet, at der vil være en umiddelbar adgang til at rådføre sig med Dansk Flygtningehjælp. Selve den praktiske tilrettelæggelse, når konventionen nu vedtages og træder i kraft, vil selvfølgelig ske i samarbejde med Dansk Flygtningehjælp; det vil blive drøftet.

Sluttelig vil jeg gerne her give udtryk for stor tilfredshed med, at vi nu vedtager dette forslag, der jo altså betyder, at vi både kan undertegne og ratificere asylkonventionen. Jeg synes, det er tilfredsstillende efter det lange forløb, der har

været, og som jeg ikke på nogen måde skal rekapitulere, at denne sag nu lykkes.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan godt forstå, at justitsministeren er tilfreds; det er jo altid rart at få et stort flertal for de forslag, man fremsætter.

Vi andre, der ikke stemmer for det, vil meget nøje følge, hvordan det nu går med asylreglerne i Europa. Jeg har lyst til at fortælle Tinget en oplevelse fra det virkelige liv, som jeg havde umiddelbart efter, at vi gik fra andenbehandlingen. Da havde jeg et møde med nogle iranske asylansøgere, og de kunne fortælle, at når man kom fra Iran som flygtning til Grækenland, kunne man blive anerkendt som FN-flygtning af Højkommissariatets repræsentation i Athen og dermed altså som konventionsflygtning. Så kunne man få lov at blive i Grækenland i et halvt år uden at få bolig, uden at få lov til at søge arbejde, og når det halve år var gået, skulle man melde sig hos udlændingemyndighederne, fordi det halve år skulle bruges til at se, om der var et land, der ville give én asyl. Hvis der ikke var det, skulle man altså melde sig hvert halve år – og man havde stadig væk ikke ret til at få hverken bolig eller arbejde – til de græske myndigheder for at få forlænget sin opholdstilladelse. Når man havde gjort det i 2 år, blev man smidt ud, fordi det var jo ikke meningen, at man skulle blive i Grækenland, selv om man altså var anerkendt som konventionsflygtning i FN's forstand. Så der er meget tilbage endnu at gøre på det EF'ske asylområde, hvis denne konvention skal blive til gavn for flygtningene og ikke til at bygge nye mure op omkring EF.

Jeg fortæller også denne historie for at skabe forståelse for, hvorfor SF ikke stemmer for i dag, men undlader at stemme.

Justitsministeren (Engell):

Jamen det, fru Ebba Strange taler om, er jo et forhold, som ligger uden for det, asylkonventionen beskæftiger sig med og forholder sig til. Vi ved jo, at der er forskel på den materielle lovgivning på udlændingområdet i de enkelte EF-lande, ligesom der er det i den øvrige verden. Vi ved også, hvor vanskeligt det har været at få en kortlægning af eller bare en gennemgang af, hvordan regelsættet og lovgivningen er i de enkelte lande. Det er det arbejde, som vi

[Justitsministeren]

også har drøftet ved de tidligere behandlinger, der nu er undervejs, og hvor vi forventer at der vil kunne fremlægges en redegørelse, der giver os mulighed for at sammenligne vores egen udlændingelovgivning med de andre EF-landes. Det er bare ikke det, asylkonventionen beskæftiger sig med. Det bliver i en senere omgang, og når det på et tidspunkt bliver aktuelt at drøfte, om jeg så må sige, en samordning af den materielle lovgivning på asylområdet, så får vi en debat, som vil blive langt større, og den skal jeg ikke åbne for her i dag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det skal jeg heller ikke, og jeg er helt enig med ministeren i, at det ikke er det, konventionen handler om. Jeg fortæller bare historien, fordi jeg tænker på den person, det drejer sig om. Når man læser konventionens tekst, kan man sige, at han har fået behandlet sin sag i Grækenland, Grækenland er medunderskriver af konventionen, altså har vi ingen forpligtelser over for ham, hvis han skulle finde på at søge asyl i Danmark.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Ordvekslingen mellem fru Ebba Strange og justitsministeren giver mig anledning til at understrege på ny, at i og med at Socialdemokratiet stemmer for dette forslag, har vi taget stilling til asylkonventionen, men vi har ikke dermed taget stilling til Dublinmødets udtalelser og ministerens bemærkninger om det ønskværdige i også at få fælles materielle asylregler i Europa.

Det kan være ønskværdigt at få dem, men på det grundlag, vi kender hidtil, er vi overordentlig skeptiske over for de konventionsudkast, der foreligger. Det vil jeg gerne have understreget ved denne lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 108 stemmer (S, KF, V, CD, RV og KRF) mod 9 (FP); 11 (SF) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om planlægning.

Af miljøministeren (Per Stig Møller).

(Fremsat 23/1 91. Første behandling 19/2 91. Betænkning 27/5 91. Anden behandling 29/5 91. Tillægsbetænkning 29/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Henning Gjellerod (S):**

At lave planlovgivning er en alvorlig sag, for det handler jo om, hvordan vi forvalter – eller i værste fald hvordan vi skalter og valter med – det danske landskab. Vi har kun få ressourcer her i Danmark ud over de menneskelige. Derfor skal vi passe ekstra godt på de få, vi har. Det er naturligvis også af den grund, at vi har været kritiske, analyserende og meget påpasselige i Socialdemokratiet over for de nye principper, der indføres i planlægningen med vedtagelsen af den ændrede planlov.

Under samrådet med ministeren efter andenbehandlingen i onsdags blev vi bekræftet i, at varetøret kun vil blive anvendt i ganske særlige tilfælde. Vi finder i Socialdemokratiet, at hvis overordnede plan- og miljømæssige interesser skal tilgodeses – og det skal de – skal en varetøret bruges restriktivt. Dette vil sikkert ofte kunne føles ubehageligt for den siddende miljøminister. Det er derfor, vi lige så godt kunne have beholdt godkendelsesordningen og eventuelt have gjort arbejdsgangen med den lidt smidigere.

Vi har nævnt, at vi skal have hånd i hanke med udviklingen i kystområderne ikke mindst nu, hvor turisterhvervet tilsyneladende ekspanderer, og hvor kystkommunerne naturligt nok kappes om at tiltrække projekter af næsten enhver art for at stimulere erhvervsudviklingen. Vi har også påpeget, at vi må sikre os mod en kaotisk udlægning af forurenende industrier.